

dette Lovforslag til at angaa Afsløbsforholdene og Tilsyn med disse, medens Mindretallet mener, at man i Lovforslaget ogsaa bør indbefatte Tilsynet med Svinehold og i det Hele med Meieridriften. Hvad nu først angaar Svineholdet, har Flertallet ikke kunnet finde Grunden til, at man paa en Gaard med 30 Kreaturer, hvorpaa der drives Meieri, skulde være underkastet Tilsyn ogsaa med sit Svinehold, medens en Gaard med det samme Svinehold og den samme Kreaturbesætning, fra hvilken Mælken afleveres til Andels- eller andre Meierier, er fri for Tilsyn med Svineholdet. Man har ikke kunnet skjønne, at det egentlig er logisk. Det næste, man fra Flertallets Side har næret en vis Engstelse for at gaa ind paa, er de Bestemmelser, som indeholdes i Endringsforslagene Nr. 11 og 12, i Særbeleshed Nr. 11, som jo kræver, at hvis Lægen finder det rigtig, kan han lukke Meieriet i det Tilfælde, at der er opstaaet en smitsom Sygdom. Dertil er først at bemærke, at det jo ikke altid er Tilfældet, fordi en Læge kommer til det Resultat, at der her eller der er udbredt en smitsom Sygdom, at der saa virkelig ogsaa er udbredt en smitsom Sygdom. Der forelaa saaledes forrige Aar et Tilfældeovre i Sjælland, hvor en Læge antog, at der var opstaaet en ondartet Smitte i en bestemt paavist Gaard, og sagde, at det var ondartede Kopper, som han fandt temmelig alvorlige, og som Følge deraf forulempede han Befolkningen i en ikke ringe Grad, men bagefter viste det sig, at der slet ingen Smitte var, og at Tilfældet ikke havde staaet i den fjerneste Forbindelse med den Sygdom, som Lægen fra Begyndelsen af havde ment var til Stede. Naar et saadant Tilfælde indtræder — og det har som sagt viist sig, at det kan indtræde — kan jeg ikke skjønne rettere, end at her er et Punkt, hvor man i alt Fald bør være lidt forsigtig med at overlade for meget til Lægens Skjøn og Afgjørelse, saa meget mere som det at standse et Meieri er Noget, der ikke har saa ringe Betydning for Andels haverne. Endringsforslaget Nr. 12 til § 9 omfatter jo egentlig en lignende Tanke overfor Andels haverne i Meierierne. Man gaar der ud fra, at i det Tilfælde, at der opstaar en Sygdom, med Hensyn til hvilken man kommer til det Resultat, at det er en smitsom Sygdom, skal man kunne stride ind og forbyde al Tilførsel til Meieriet af Mælk fra vedkommende Eiendom. Har man nu rigtig tænkt over, hvad der egentlig ligger i dette Endringsforslag, og hvorledes det i det praktiske Liv vil forme sig? I mange Egne i Sjælland er det Tilfældet, at Andelsmeierier, som reises, i

Reglen, saavidt det er muligt, omfatte Eiendomme med 1 eller 2 Kreaturer. Man er nemlig kommen til Klarhed over, at det er til ikke ringe Fordel for de mindre bemidlede og mindre vel stillede Jordbrugere at kunne slutte sig til et Meieri. Det er nu ikke saa ganske sjældent, at der i et saadant Hjem er en ikke saa lille Familie, og det er heller ikke saa sjældent, at saadanne Hjem ligge meget langt fra en Læge. Hvis der da gives en Lov, som bestemmer, at en saadan Familie skal i det Tilfælde, at der opstaar en eller anden Sygdom i dens Hjem, øieblikkelig staffe Lægeattest for, at det ikke er en smitsom Sygdom, eller i alt Fald staffe sig Forvisning derom, saa vil den være meget uheldig stillet, og hvis ikke det ligger i Forslaget, saa forekommer det mig, at der er grumme ringe Mening i at ville indføre en saadan Bestemmelse i Loven. Det forekommer mig, at vil man overlade det til Tiden indenfor et Spillerum af maasse 8 eller 14 Dage at oplyse, om der i et saadant Tilfælde virkelig er indtraadt en smitsom Sygdom, saa bliver Bestemmelsen uden Betydning, thi saa kan den Jare, man er bange for, allerede være ført ind paa Meieriet, inden man strider ind. Meningen maa altsaa fornuftigvis være, at Folk skulle være forpligtede til at staffe sig Klarhed over, hvad det er for en Sygdom, der er opstaaet i Hjemmet, og naar de have Sikkerhed angaaende dette, skulle de staffe disse her forlangte Attester. Men naar en saadan Familie, der kun har en lille Besætning, bor langt fra Lægen, tror jeg, at det i mange Tilfælde vil gaa saaledes, at vedkommende Eier ikke vil slutte sig til et Meieri, men for at undgaa, at disse Ulemper skulle paaføres ham, hellere vedblive at staa udenfor til stort Tab for ham selv. Man har indført i Slutningen en Undtagelse, forsaavidt der i vedkommende Hjem kan træffes en saadan Ordning, at Mælken kan leveres uden at komme i Berøring med Eieren. Ja, det kunde nok tænkes, at det kunde hjælpe lidt, og jeg for mit Vedkommende skal erkjende, at der her i alt Fald er en Lømpelse, men jeg tror, at den i disse Tilfælde, altsaa overfor Smaamanden med de smaa Besætninger, egentlig ingen Betydning vil have. Man kan jo ikke gaa ud fra, at en Familie kan faae besværet Malkningen og Tilførslen af Mælken til Meieriet, uden at det vil paaføre den en Udgift, og man maa huske paa, at fra et saadant mindre Hjem med en mindre Besætning bliver Tilførslen meget lille og Fortjenesten i det Hele ikke stor, om den end selvfølgelig i Forhold til Vedkommendes øvrige økonomiske Stilling har ikke saa ringe Betyd-